

Sygn. akt: I 1 C 1513/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	Dorota Stankiewicz

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2017 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa T. U.

przeciwko Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda kwotę 5.675,96 zł (pięć tysięcy sześćset siedemdziesiąt pięć złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) wraz z odsetkami :

- ustawowymi od kwoty 4.500 zł od dnia 14 kwietnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.,
- ustawowymi za opóźnienie od kwoty 4.500 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,
- ustawowymi za opóźnienie od kwoty 1.175,96 zł od dnia 19 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda kwotę 2.001 zł (dwa tysiące jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

III. Nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.835,58 zł (jeden tysiąc osiemset trzydzieści pięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy) tytułem wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatków na wynagrodzenie za opinie biegłego.

UZASADNIENIE

Powód T. U. pozwem z dnia 29 maja 2015 r. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zapłaty kwoty 4.500 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 14 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony łączyła umowa ubezpieczenia Autocasco, a w dniu 26 marca 2015 r. miała miejsce szkoda komunikacyjna pojazdu powoda marki P. (...) o nr rej. (...) z samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez Ł. G. (1) w której uszkodzeniu uległy obydwa pojazdy. Powód zgłosił niniejszą szkodę pozwanemu, jednakże pozwany odmówił wypłaty ubezpieczenia kwestionując okoliczności w jakich doszło do wypadku. Wysokość szkody powstała w samochodzie powodowa wycenia on na kwotę 4.500 zł

(pozew k. 3-5)

Pozwany złożył odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany wskazał, iż bezspornym w sprawie jest, że powoda i pozwanego łączyła umowa dobrowolnego ubezpieczenia Autocasco, oraz że z tej polisy zgłoszono kolizję i odmówiono powodowi odszkodowania. W ocenie pozwanej oględziny miejsca zdarzenia doprowadziły pozwanego do wniosku, iż na wskazanym przez uczestników kolizji skrzyżowaniu nie mogło dojść do zdarzenia opisanego przez powoda. Nadto pozwany podniósł zarzut nieudowodnienia wysokości roszczenia, jak również zadania kwoty brutto naprawy podczas gdy pojazd był wykorzystywany w działalności gospodarczej i z tego tytułu przysługuje powodowi ubezpieczenie w kwocie netto czyli obniżone o podatek VAT.

(odpowiedź na pozew k. 72-73)

Pismem z dnia 30 maja 2016 r. r. powód rozszerzył powództwo do kwoty 5.675,96 zł wraz z odsetkami od 15 kwietnia 2015 r. od pierwotnej kwoty żądania i odsetkami ustawowymi od dnia doręczenia rozszerzenia od kwoty 1.175,96 zł.

(pismo procesowe powoda z dn. 30 maja 2016 r. – k.133)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 marca 2015 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego został uszkodzony pojazd powoda T. U. marki P. (...) nr rej. (...) i Ł. G. (1) marki V. (...) nr rej (...) w G. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...). Powód wykonując manewr skrętu w lewo zatrzymał się gwałtownie przez przejście dla pieszych po którym przejechał rowerzysta, co spowodowało, iż jadący za nim Ł. G. (1) uderzył w tył jego auta.

(zgłoszenie szkody - akta szkody, zeznania świadka Ł. G. (1) i powoda T. U., opinia biegłego k. 164-186, akta szkody płyta CD k.110)

W dniu wypadku pojazd powoda podlegał ubezpieczeniu AC na podstawie umowy ubezpieczenia potwierdzonej polisą nr (...) zawartej z (...) S.A. z siedzibą w W..

(okoliczność bezsporna)

Koszty naprawy pojazdy P. (...) wyniosły kwotę 5.675,96 zł.

(dowód: opinia biegłego sądowego P. K. (1) – k. 117-127)

Sąd zważył, co następuje:

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się w całości na dowodach z dokumentów złożonych przez strony w toku postępowania, a także na podstawie dokumentów z akt szkody nr 112- (...) zapisanych na płycie CD. Dokumenty te uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, ponadto nie były kwestionowane przez strony. Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się również na zeznaniach świadka Ł. G. (2) i powoda T. U.. W ocenie Sądu zeznaniach świadka i powoda korespondowały ze sobą i w sposób logiczny i wiarygodny opisywały okoliczności w jakich doszło do kolizji. Również w zakresie uszkodzeń powstałych w tym zdarzeniu ich zeznania korespondowały z wykonanymi w trakcie likwidacji szkody zdjęciami uszkodzeń na obydwu pojazdach.

W ocenie Sądu kluczowe znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy miało ustalenie czy do zdarzenia zgłoszonego przez powoda faktycznie doszło w okolicznościach przez niego opisanych.

W ocenie Sądu utrudniało ustalenie tej kwestii brak zabezpieczenia na miejscu zdarzenia obiektywnych dowodów, wskazujących na jego zaistnienie. Jednakże w ocenie Sądu zgromadzone dowodowy w postaci zeznań oraz opisu uszkodzeń pojazdów, wskazują, iż do zdarzenia doszło w okolicznościach wskazanych przez powoda. Pomocna w tym

zakresie była również opinia biegłego P. K. (2), który na podstawie analizy uszkodzeń w obydwu pojazdach stwierdził, iż do powstania uszkodzeń mogło dojść w okolicznościach wskazanych przez powoda.

W niniejszym procesie powód domagał się ostatecznie zasądzenia od pozwanego kwoty 5.675,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 4.500 zł od dnia 14 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty i od kwoty 1.175,96 zł od dnia 19 sierpnia 2016 r. od dnia zapłaty tytułem odszkodowania za uszkodzenie swojego pojazdu powstałe w dniu 26 marca 2015 r. Powód roszczenie swoje wywodził z zawartej z pozwanym umowy ubezpieczenia Autocasco, zatem normatywną podstawą odpowiedzialności pozwanego były przepisy art. 805 k.c. oraz zapisy Ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco (OWU).

Zgodnie z art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie - przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

W niniejszej sprawie ustalone zostało, iż doszło do kolizji drogowej w dniu 26 marca 2015 r., w wyniku której szkodzie uległ pojazd powoda objęty ochroną ubezpieczeniową AC pozwanego ubezpieczyciela. Pozwany kwestionował swoją odpowiedzialność co do zasady, jak i co do wysokości. Istota sporu sprowadzała się zatem zarówno do ustalenia czy pozwany ponosi odpowiedzialność za szkodę jak i do ustalenia wysokości ewentualnie należnego powodowi odszkodowania.

Zgodnie z § 8 pkt 4 OWU odszkodowanie w wariantcie ekonomicznym ustala się na podstawie wyceny z uwzględnieniem okresu eksploatacji pojazdu.

Na sporną w sprawie okoliczność ustalenia kosztu naprawy pojazdu powoda Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego P. K. (2). W ocenie Sądu opinia biegłego sporządzona w niniejszej sprawie jest wiarygodna w całości i stanowi podstawę do ustalenia kosztów naprawy pojazdu. Opinia ta stanowi pełnowartościowy dowód na powyższą okoliczność przede wszystkim dlatego, iż została ona sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę fachową z zakresu wyceny pojazdów samochodowych i napraw. Biegły poprawnie zanalizował stan faktyczny, prawidłowo zgromadził materiały potrzebne do wydania opinii i sporządził ją uwzględniając wszystkie aspekty sprawy. Zdaniem Sądu złożona opinia jest jasna, logiczna i wewnętrznie niesprzeczna, stąd nie ma podstaw do kwestionowania wniosków w niej zawartych. Strona pozwana kwestionowała tę opinię, jednak zarzuty do niej sformułowane nie wpływały w ocenie Sądu na zmniejszenie jej wiarygodności.

Biegły w swojej opinii przeprowadził analizę dokumentacji dotyczącej szkody komunikacyjnej z celem wyliczenia kosztów naprawy w systemie A. Biegły uwzględnił ceny części, uśrednione ceny lakierowania i robocizny, przy uwzględnieniu okresu eksploatacji. Przy uwzględnieniu tych założeń biegły ustalił, iż koszt naprawy netto to 5.675,96 zł.

Wobec powyższego Sąd uwzględnił powództwo w całości i w pkt. I wyroku, na podstawie art. 805 k.c. w zw. z § 8 pkt 4 OWU, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.675,96 zł, zaś na podstawie art. 481 § 1 i § 2 k.c. zasądził również odsetki ustawowe oraz ustawowe za opóźnienie od zasądzonej kwoty głównej zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 oraz § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002r., Nr 163, poz. 1348 ze zm.), obciążając nimi w pkt. II wyroku pozwanego jako stronę przegrywającą niniejsze postępowanie i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.001 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, na którą składają się uiszczona opłata sądowa od pozwu, zaliczka uiszczona przez powoda na poczet opinii biegłego sądowego, koszty zastępstwa procesowego i opłata skarbową od pełnomocnictwa.

Jednocześnie wobec tymczasowego poniesienia przez Skarb Państwa kosztów związanych opinią biegłego nakazał ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.835,58 zł tytułem wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatków na wynagrodzenie za opinie biegłego.